

Trung Bắc Tân Văn

中北新聞
MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

GIÁ MUA BÁO			
Loại	Tháng	Năm	Đơn vị
Loại 1	1.000	1.000	1.000
Loại 2	1.000	1.000	1.000
Loại 3	1.000	1.000	1.000
Loại 4	1.000	1.000	1.000
Loại 5	1.000	1.000	1.000

Tổng biên tập viên: NGUYỄN VĂN VINH
Địa chỉ: 40, Rue de la Paix, Hanoi

Phản ứng: NGUYỄN VĂN VINH
Địa chỉ: 40, Rue de la Paix, Hanoi

Trưởng ban biên tập: NGUYỄN VĂN VINH
Địa chỉ: 40, Rue de la Paix, Hanoi

PUBLICITÉ
Tarifs spéciaux suivant catégories d'entreprises ou de produits.
Prix moyens, dernière page.
Une seule insertion: 0,20 le cm
Contract annuel: 0,15 le cm
Par continué et par insertion: 0,15 le cm
Annonces judiciaires et légales: 1,50 le cm
Petites annonces classées: 0,20 la ligne

Ông quan ở nước mình

Phàm đã có dân có nước thì tất phải có những công việc hành chính tư pháp trong nước trong dân, mà ông quan tức là những người chấp hành các công việc hành chính tư pháp của một dân một nước; dù ở đời nào nước nào cũng vậy, cũng đều có đặt quan phân chức, ông quan cũng đều có quyền cai trị dân, mà dân cũng đều phải ở dưới quyền cai trị của ông quan; cái chức trách ông quan dẫn ở dân cũng không phải là khinh, mà cái quyền lợi ông quan dẫn ở dân cũng không phải là nhỏ. Song cũng đúng là ông quan, mà ông quan ở nước, vì cái chế độ, cái tập quán đặc biệt của xã hội mình, so với ở các nước khác dân, lại có cái chức trách nặng nề hơn và cái quyền lợi to lớn hơn nhiều lắm.

Ông quan mà là ông quan ở vào những nước dân quyền đã phát đạt công lý đã xướng minh thì cái địa vị, cái quyền hạn của ông quan chỉ là người phụng công hành pháp của nhà nước, người xử lý hành công vụ, kinh thủ pháp luật không có cái quyền thế gì, ngoài đồng tiền lương tháng không có cái lợi lộc gì, người đứng vào cái địa vị ấy, có được cái quyền hạn ấy cũng là làm một chức nghiệp như các chức nghiệp khác, mà ông quan giữ gìn gìn giữ gìn làm cho khỏi khoảng-phức việc bổn phận của mình, cũng không lấy gì làm sung-sướng hách-dịch hơn người khác cho lắm. Người Tây đã nói như một nhà xã hội công ty, các chủ trong công ty là nhân-dân, mà quan lại thì là những nhân-viên trị sự trong công ty, những nhân-viên trị sự trong công ty chịu lương bổng của công ty thì phải làm công việc cho công ty, mà chủ trong công ty vẫn ở những nhà-cổ chủ, những nhân-v và trị sự trong công ty không chịu thì các nhà-cổ chủ có quyền bãi xích được ngay; ấy cái địa vị, cái quyền hạn ông quan theo cái chế độ, cái tập-quan ở các nước Âu Mỹ đời nay thì như thế.

Ở xã-hội mình thì ông quan không chỉ là người phụng công hành pháp của nhà nước mà chính là người tu-mục cho cả nhân dân, và là chủ nhà của dân; nhân dân được lạc nghiệp an cư, no cơm ấm áo là tự quan giám sát cho, là bộ phận hành chính để cho nhân dân trong an đời; các nhà-dân phải khổ ai làm-tham, từ vọng lùn tàn cũng là tự quan giám sát, là hung

tinh xuất thế để bắt nhân-dân cơ-cực dọa dẫm; hầu như tinh thần tài-sản của muôn nhà đều nằm ở trong tay, hay thì nằm, dù thì chịu, cái phần bên kiến có không còn có cách xa xỉ được đường nào; làm thân mà tên dân thấp cổ bé miệng ở trong xã-hội mình, muốn tránh cái họa nào mà lợi da mà tìm cái phúc mà chán yên gọi thì chỉ có một lòng trông một hướng, mong-mỏi về ông quan mà thôi, làm những của me, lớn sản phẩm-quan, chẳng những là mong mỏi về ông quan có cái quyền lợi; sinh phúc hành tội được mình, mà lại còn mong-mỏi về ông quan làm đầu nũa, làm nũa mẫu cho mình nữa; cái chế độ gia-lộc là cái khởi điểm tổ-thức ra xã-hội mình, ở trong nhà thì quyền định đoạt lại người là trưởng, con em chỉ biết nhất v phục tùng, cái tập-quan thân thương kính trọng, đã in sâu vào não chất mỡ người, đến cái gia-lộc lớn là xã-hội kia, thì người trưởng trưởng trong cái gia-lộc ấy tức là vua quan; làm quan có tài, kẻ có công, đã là ông quan thì tức là có cái số mệnh được ở trên đầu trên cổ người ta, người ta trông thấy tự-nhiên kính sợ phụng thờ, không kinh sự phụng thờ thì trong bụng người ta hình như thấp-thụt không yên, tự cho mình là xác là hồn, là đại, là cán, là bộ lý nghịch thường, là phạm thượng vô lễ; nên dân đời với quan quan báo đảng đả, quan báo hay rằng hay, quan muốn xúi thì xúi, quan muốn ngược thì ngược, một việc làm, một câu nói không khác gì giết đi mà có lợi, cây được mà bóng theo. Ông quan ở nước mình thật là cái chức trách sinh phúc hành tội dân mà lại vừa là đầu nũa, là nũa mẫu cho dân nữa.

Cái chức trách thì nặng nề như thế, cái quyền lợi thật cũng là to-tát gớm-gớm. Ở xã-hội ta thật không còn có làm gì sung-sướng hách-dịch cho được bằng làm quan; đã là ông quan thì thật là tha hồ khoái, nói ra tiền, muốn gì được nấy. Tục ngữ ta đã có câu: Muốn nói gian loan quan mà nói; đến nói gian còn được thì còn có gì phải sợ phải kiêng, muốn lo danh tự phần cho ai, thay đến đôi trắng cho ai mà chẳng được, muốn ăn ngựa lâu dài, ngọc nào giấu vốc, kiển-thể điểm thiếp tự trách lương diên là cái; là đức, là phẩm hạnh, là học-thức thế nào cái, miễn là trong tay nắm được miếng ăn,

bệ-vệ giữa công-đường, thế là có kẻ luôn người cái, kẻ nể người vì, mà quyền thế tha-hồ lấy-lừng, lợi-lợi: ta-hồ hướng-thụ. Thứ hồi khắp trong các nước mà là ông quan lại có cái quyền lợi to tát đến như thế không?

Oil cái chức-trách của ông quan mình trong thế, cái quyền lợi của ông quan mình lớn thế, vậy không hiểu những ngài liện đương làm quan ông quan bằng cam van mà ngai rập có cái hi-vọng làm quan vì muốn đem gánh vác việc cai trị-trách trong sự hay muốn ra tay vào việc thì cái quyền lợi to lớn, mà nhà nước đặt ra quan là chỉ trừng phạt cho cái lợi-quyền hay cốt vào phó cho cái chức trách nhĩ. Thế nào? M? cái dân hồi to.

Việc Trung-hoa

Cải thái độ của Nhật-bản
Đông-kinh - Cánh-pháp đã xem xét báo giới thì thấy rằng ở Sơn-dông và

Quan sát Nhật-bản ở Trung-hoa, từ Đông-kinh đặng song hai bên để tránh quan hệ tương xín thì hành binh chỉ chính sách sẵn thiếp vào việc Trung-hoa.

Tình thế chiến sự
Đông-kinh - Các tướng họp hội đồng, do Trương-tào-Lâm chủ trì song không gặp được kết quả gì lợi là quan trọng.

Điền-tích-Sơn, đến quan Sơn-tây từ Đông-kinh đặng song song hai bên để tránh quan hệ tương xín thì hành binh chỉ chính sách sẵn thiếp vào việc Trung-hoa.

Tên Văn-nam
Ngày 14 tuần lễ 5 giờ sáng quan của Sơn-nam-Người đặt nhiều súng kích quan của Loong-Vân. Địch quân ở trong cái phố Trang-hoa, bị nhiều súng bắn phá vào phố.

Địch quân ở trong cái phố Trang-hoa, bị nhiều súng bắn phá vào phố.

Địch quân ở trong cái phố Trang-hoa, bị nhiều súng bắn phá vào phố.

Địch quân ở trong cái phố Trang-hoa, bị nhiều súng bắn phá vào phố.

Địch quân ở trong cái phố Trang-hoa, bị nhiều súng bắn phá vào phố.

Địch quân ở trong cái phố Trang-hoa, bị nhiều súng bắn phá vào phố.

Địch quân ở trong cái phố Trang-hoa, bị nhiều súng bắn phá vào phố.

Địch quân ở trong cái phố Trang-hoa, bị nhiều súng bắn phá vào phố.

Địch quân ở trong cái phố Trang-hoa, bị nhiều súng bắn phá vào phố.

Vô-tuyên-diện

Ngày 14 tuần lễ 5 giờ sáng quan của Sơn-nam-Người đặt nhiều súng kích quan của Loong-Vân. Địch quân ở trong cái phố Trang-hoa, bị nhiều súng bắn phá vào phố.

Địch quân ở trong cái phố Trang-hoa, bị nhiều súng bắn phá vào phố.

Địch quân ở trong cái phố Trang-hoa, bị nhiều súng bắn phá vào phố.

Địch quân ở trong cái phố Trang-hoa, bị nhiều súng bắn phá vào phố.

Địch quân ở trong cái phố Trang-hoa, bị nhiều súng bắn phá vào phố.

Địch quân ở trong cái phố Trang-hoa, bị nhiều súng bắn phá vào phố.

Địch quân ở trong cái phố Trang-hoa, bị nhiều súng bắn phá vào phố.

Địch quân ở trong cái phố Trang-hoa, bị nhiều súng bắn phá vào phố.

Địch quân ở trong cái phố Trang-hoa, bị nhiều súng bắn phá vào phố.

Địch quân ở trong cái phố Trang-hoa, bị nhiều súng bắn phá vào phố.

Địch quân ở trong cái phố Trang-hoa, bị nhiều súng bắn phá vào phố.

Địch quân ở trong cái phố Trang-hoa, bị nhiều súng bắn phá vào phố.

Địch quân ở trong cái phố Trang-hoa, bị nhiều súng bắn phá vào phố.

Địch quân ở trong cái phố Trang-hoa, bị nhiều súng bắn phá vào phố.

Địch quân ở trong cái phố Trang-hoa, bị nhiều súng bắn phá vào phố.

Địch quân ở trong cái phố Trang-hoa, bị nhiều súng bắn phá vào phố.

Địch quân ở trong cái phố Trang-hoa, bị nhiều súng bắn phá vào phố.

Địch quân ở trong cái phố Trang-hoa, bị nhiều súng bắn phá vào phố.

Địch quân ở trong cái phố Trang-hoa, bị nhiều súng bắn phá vào phố.

hình như không đáng tên mà hèn dểu.
Luật Tây khác. Các nước 29 trong hình luật Tây thì phạm người nào bị án khổ sai có kỷ hạn, bị cấm sở, bị đày thì xuất trong cái kỷ hạn kỷ phải mất quyền quản trị tài sản của mình và phải có người đứng trông nom thay họ.

Luật ta không có điều nào thế thì người về khố lòng mà được pháp bản một mình, trong khi được pháp phải tại.

Pa. h. L.

Nước Pháp với Đông-dương

(Mấy bài sau đây là trích dịch trong quyển "Indochine-française - Souvenirs" của quan nguyên Toàn-quyền Đông-dương Doumer làm ra, in ở thủ phủ Đông-dương năm 1903, số 1, số 2, số 3, số 4, số 5, số 6, số 7, số 8, số 9, số 10, số 11, số 12, số 13, số 14, số 15, số 16, số 17, số 18, số 19, số 20, số 21, số 22, số 23, số 24, số 25, số 26, số 27, số 28, số 29, số 30, số 31, số 32, số 33, số 34, số 35, số 36, số 37, số 38, số 39, số 40, số 41, số 42, số 43, số 44, số 45, số 46, số 47, số 48, số 49, số 50, số 51, số 52, số 53, số 54, số 55, số 56, số 57, số 58, số 59, số 60, số 61, số 62, số 63, số 64, số 65, số 66, số 67, số 68, số 69, số 70, số 71, số 72, số 73, số 74, số 75, số 76, số 77, số 78, số 79, số 80, số 81, số 82, số 83, số 84, số 85, số 86, số 87, số 88, số 89, số 90, số 91, số 92, số 93, số 94, số 95, số 96, số 97, số 98, số 99, số 100, số 101, số 102, số 103, số 104, số 105, số 106, số 107, số 108, số 109, số 110, số 111, số 112, số 113, số 114, số 115, số 116, số 117, số 118, số 119, số 120, số 121, số 122, số 123, số 124, số 125, số 126, số 127, số 128, số 129, số 130, số 131, số 132, số 133, số 134, số 135, số 136, số 137, số 138, số 139, số 140, số 141, số 142, số 143, số 144, số 145, số 146, số 147, số 148, số 149, số 150, số 151, số 152, số 153, số 154, số 155, số 156, số 157, số 158, số 159, số 160, số 161, số 162, số 163, số 164, số 165, số 166, số 167, số 168, số 169, số 170, số 171, số 172, số 173, số 174, số 175, số 176, số 177, số 178, số 179, số 180, số 181, số 182, số 183, số 184, số 185, số 186, số 187, số 188, số 189, số 190, số 191, số 192, số 193, số 194, số 195, số 196, số 197, số 198, số 199, số 200, số 201, số 202, số 203, số 204, số 205, số 206, số 207, số 208, số 209, số 210, số 211, số 212, số 213, số 214, số 215, số 216, số 217, số 218, số 219, số 220, số 221, số 222, số 223, số 224, số 225, số 226, số 227, số 228, số 229, số 230, số 231, số 232, số 233, số 234, số 235, số 236, số 237, số 238, số 239, số 240, số 241, số 242, số 243, số 244, số 245, số 246, số 247, số 248, số 249, số 250, số 251, số 252, số 253, số 254, số 255, số 256, số 257, số 258, số 259, số 260, số 261, số 262, số 263, số 264, số 265, số 266, số 267, số 268, số 269, số 270, số 271, số 272, số 273, số 274, số 275, số 276, số 277, số 278, số 279, số 280, số 281, số 282, số 283, số 284, số 285, số 286, số 287, số 288, số 289, số 290, số 291, số 292, số 293, số 294, số 295, số 296, số 297, số 298, số 299, số 300, số 301, số 302, số 303, số 304, số 305, số 306, số 307, số 308, số 309, số 310, số 311, số 312, số 313, số 314, số 315, số 316, số 317, số 318, số 319, số 320, số 321, số 322, số 323, số 324, số 325, số 326, số 327, số 328, số 329, số 330, số 331, số 332, số 333, số 334, số 335, số 336, số 337, số 338, số 339, số 340, số 341, số 342, số 343, số 344, số 345, số 346, số 347, số 348, số 349, số 350, số 351, số 352, số 353, số 354, số 355, số 356, số 357, số 358, số 359, số 360, số 361, số 362, số 363, số 364, số 365, số 366, số 367, số 368, số 369, số 370, số 371, số 372, số 373, số 374, số 375, số 376, số 377, số 378, số 379, số 380, số 381, số 382, số 383, số 384, số 385, số 386, số 387, số 388, số 389, số 390, số 391, số 392, số 393, số 394, số 395, số 396, số 397, số 398, số 399, số 400, số 401, số 402, số 403, số 404, số 405, số 406, số 407, số 408, số 409, số 410, số 411, số 412, số 413, số 414, số 415, số 416, số 417, số 418, số 419, số 420, số 421, số 422, số 423, số 424, số 425, số 426, số 427, số 428, số 429, số 430, số 431, số 432, số 433, số 434, số 435, số 436, số 437, số 438, số 439, số 440, số 441, số 442, số 443, số 444, số 445, số 446, số 447, số 448, số 449, số 450, số 451, số 452, số 453, số 454, số 455, số 456, số 457, số 458, số 459, số 460, số 461, số 462, số 463, số 464, số 465, số 466, số 467, số 468, số 469, số 470, số 471, số 472, số 473, số 474, số 475, số 476, số 477, số 478, số 479, số 480, số 481, số 482, số 483, số 484, số 485, số 486, số 487, số 488, số 489, số 490, số 491, số 492, số 493, số 494, số 495, số 496, số 497, số 498, số 499, số 500, số 501, số 502, số 503, số 504, số 505, số 506, số 507, số 508, số 509, số 510, số 511, số 512, số 513, số 514, số 515, số 516, số 517, số 518, số 519, số 520, số 521, số 522, số 523, số 524, số 525, số 526, số 527, số 528, số 529, số 530, số 531, số 532, số 533, số 534, số 535, số 536, số 537, số 538, số 539, số 540, số 541, số 542, số 543, số 544, số 545, số 546, số 547, số 548, số 549, số 550, số 551, số 552, số 553, số 554, số 555, số 556, số 557, số 558, số 559, số 560, số 561, số 562, số 563, số 564, số 565, số 566, số 567, số 568, số 569, số 570, số 571, số 572, số 573, số 574, số 575, số 576, số 577, số 578, số 579, số 580, số 581, số 582, số 583, số 584, số 585, số 586, số 587, số 588, số 589, số 590, số 591, số 592, số 593, số 594, số 595, số 596, số 597, số 598, số 599, số 600, số 601, số 602, số 603, số 604, số 605, số 606, số 607, số 608, số 609, số 610, số 611, số 612, số 613, số 614, số 615, số 616, số 617, số 618, số 619, số 620, số 621, số 622, số 623, số 624, số 625, số 626, số 627, số 628, số 629, số 630, số 631, số 632, số 633, số 634, số 635, số 636, số 637, số 638, số 639, số 640, số 641, số 642, số 643, số 644, số 645, số 646, số 647, số 648, số 649, số 650, số 651, số 652, số 653, số 654, số 655, số 656, số 657, số 658, số 659, số 660, số 661, số 662, số 663, số 664, số 665, số 666, số 667, số 668, số 669, số 670, số 671, số 672, số 673, số 674, số 675, số 676, số 677, số 678, số 679, số 680, số 681, số 682, số 683, số 684, số 685, số 686, số 687, số 688, số 689, số 690, số 691, số 692, số 693, số 694, số 695, số 696, số 697, số 698, số 699, số 700, số 701, số 702, số 703, số 704, số 705, số 706, số 707, số 708, số 709, số 710, số 711, số 712, số 713, số 714, số 715, số 716, số 717, số 718, số 719, số 720, số 721, số 722, số 723, số 724, số 725, số 726, số 727, số 728, số 729, số 730, số 731, số 732, số 733, số 734, số 735, số 736, số 737, số 738, số 739, số 740, số 741, số 742, số 743, số 744, số 745, số 746, số 747, số 748, số 749, số 750, số 751, số 752, số 753, số 754, số 755, số 756, số 757, số 758, số 759, số 760, số 761, số 762, số 763, số 764, số 765, số 766, số 767, số 768, số 769, số 770, số 771, số 772, số 773, số 774, số 775, số 776, số 777, số 778, số 779, số 780, số 781, số 782, số 783, số 784, số 785, số 786, số 787, số 788, số 789, số 790, số 791, số 792, số 793, số 794, số 795, số 796, số 797, số 798, số 799, số 800, số 801, số 802, số 803, số 804, số 805, số 806, số 807, số 808, số 809, số 810, số 811, số 812, số 813, số 814, số 815, số 816, số 817, số 818, số 819, số 820, số 821, số 822, số 823, số 824, số 825, số 826, số 827, số 828, số 829, số 830, số 831, số 832, số 833, số 834, số 835, số 836, số 837, số 838, số 839, số 840, số 841, số 842, số 843, số 844, số 845, số 846, số 847, số 848, số 849, số 850, số 851, số 852, số 853, số 854, số 855, số 856, số 857, số 858, số 859, số 860, số 861, số 862, số 863, số 864, số 865, số 866, số 867, số 868, số 869, số 870, số 871, số 872, số 873, số 874, số 875, số 876, số 877, số 878, số 879, số 880, số 881, số 882, số 883, số 884, số 885, số 886, số 887, số 888, số 889, số 890, số 891, số 892, số 893, số 894, số 895, số 896, số 897, số 898, số 899, số 900, số 901, số 902, số 903, số 904, số 905, số 906, số 907, số 908, số 909, số 910, số 911, số 912, số 913, số 914, số 915, số 916, số 917, số 918, số 919, số 920, số 921, số 922, số 923, số 924, số 925, số 926, số 927, số 928, số 929, số 930, số 931, số 932, số 933, số 934, số 935, số 936, số 937, số 938, số 939, số 940, số 941, số 942, số 943, số 944, số 945, số 946, số 947, số 948, số 949, số 950, số 951, số 952, số 953, số 954, số 955, số 956, số 957, số 958, số 959, số 960, số 961, số 962, số 963, số 964, số 965, số 966, số 967, số 968, số 969, số 970, số 971, số 972, số 973, số 974, số 975, số 976, số 977, số 978, số 979, số 980, số 981, số 982, số 983, số 984, số 985, số 986, số 987, số 988, số 989, số 990, số 991, số 992, số 993, số 994, số 995, số 996, số 997, số 998, số 999, số 1000, số 1001, số 1002, số 1003, số 1004, số 1005, số 1006, số 1007, số 1008, số 1009, số 1010, số 1011, số 1012, số 1013, số 1014, số 1015, số 1016, số 1017, số 1018, số 1019, số 1020, số 1021, số 1022, số 1023, số 1024, số 1025, số 1026, số 1027, số 1028, số 1029, số 1030, số 1031, số 1032, số 1033, số 1034, số 1035, số 1036, số 1037, số 1038, số 1039, số 1040, số 1041, số 1042, số 1043, số 1044, số 1045, số 1046, số 1047, số 1048, số 1049, số 1050, số 1051, số 1052, số 1053, số 1054, số 1055, số 1056, số 1057, số 1058, số 1059, số 1060, số 1061, số 1062, số 1063, số 1064, số 1065, số 1066, số 1067, số 1068, số 1069, số 1070, số 1071, số 1072, số 1073, số 1074, số 1075, số 1076, số 1077, số 1078, số 1079, số 1080, số 1081, số 1082, số 1083, số 1084, số 1085, số 1086, số 1087, số 1088, số 1089, số 1090, số 1091, số 1092, số 1093, số 1094, số 1095, số 1096, số 1097, số 1098, số 1099, số 1100, số 1101, số 1102, số 1103, số 1104, số 1105, số 1106, số 1107, số 1108, số 1109, số 1110, số 1111, số 1112, số 1113, số 1114, số 1115, số 1116, số 1117, số 1118, số 1119, số 1120, số 1121, số 1122, số 1123, số 1124, số 1125, số 1126, số 1127, số 1128, số 1129, số 1130, số 1131, số 1132, số 1133, số 1134, số 1135, số 1136, số 1137, số 1138, số 1139, số 1140, số 1141, số 1142, số 1143, số 1144, số 1145, số 1146, số 1147, số 1148, số 1149, số 1150, số 1151, số 1152, số 1153, số 1154, số 1155, số 1156, số 1157, số 1158, số 1159, số 1160, số 1161, số 1162, số 1163, số 1164, số 1165, số 1166, số 1167, số 1168, số 1169, số 1170, số 1171, số 1172, số 1173, số 1174, số 1175, số 1176, số 1177, số 1178, số 1179, số 1180, số 1181, số 1182, số 1183, số 1184, số 1185, số 1186, số 1187, số 1188, số 1189, số 1190, số 1191, số 1192, số 1193, số 1194, số 1195, số 1196, số 1197, số 1198, số 1199, số 1200, số 1201, số 1202, số 1203, số 1204, số 1205, số 1206, số 1207, số 1208, số 1209, số 1210, số 1211, số 1212, số 1213, số 1214, số 1215, số 1216, số 1217, số 1218, số 1219, số 1220, số 1221, số 1222, số 1223, số 1224, số 1225, số 1226, số 1227, số 1228, số 1229, số 1230, số 1231, số 1232, số 1233, số 1234, số 1235, số 1236, số

Les misérables

DE VICTOR HUGO

(Suite)

Le soir était venu : la nuit était à peu près fermée : il n'y avait plus, sur l'horizon et dans l'immensité, qu'un point éclairé par le soleil, c'était la lune.

Elle se levait rouge derrière le dôme bas de la Salpêtrière.

Marius regarda à grands pas le n° 50-52. La porte était encore ouverte quand il arriva. Il monta l'escalier sur la pointe du pied et se glissa le long du mur du corridor jusqu'à sa chambre. Ce corridor, on s'en souvient, était bordé des deux côtés de galeas en ce moment tous à louer et vides. Mame Burgeon en laissait habituellement les portes ouvertes. Elle passait devant une de ces portes, Marius crut apercevoir dans la cellule inhabitée quatre têtes d'hommes immobiles que blanchissait vaguement un reste de jour tombant par une lucarne. Marius ne chercha pas à voir, ne voulant pas être vu. Il parvint à rentrer dans sa chambre sans être aperçu et sans bruit. Il était temps. Un moment après, il entendit mame Burgeon qui s'en allait et la porte de la maison qui se fermait.

XVI

Où l'on retrouvera la chanson sur un air anglais à la mode en 1832

Marius s'assit sur son lit. Il pouvait être cinq heures et demie. Une demi-heure seulement le séparait de ce qui allait arriver. Il entendait battre ses artères comme on entend le battement d'une montre dans l'obscurité. Il songeait à cette double marche qui se faisait en ce moment dans les ténèbres, le crime s'avancant d'un côté, la justice venant de l'autre. Il n'avait pas peur, mais il ne pouvait penser sans un certain treillisement aux choses qui allaient se passer. Comme à tous ceux que vient assaillir soudainement une aventure surprenante, cette journée entière lui faisait l'effet d'un rêve, et pour ne point se croire en proie à un cauchemar, il avait besoin de sentir dans ses goussets le froid des deux pistolets d'acier.

Il ne négait plus : la lune, de plus en plus claire, se dégageait des brumes, et sa lueur mûle au reflet blanc de la neige tombée donnait à la chambre un aspect crépusculaire.

Il y avait de la lumière dans le taudis Jondrette. Marius voyait le trou de la cloison brisée d'une clarté rouge qui lui paraissait sanglante.

Il était réel que cette clarté ne pouvait guère être produite par une chandelle. De reste, aucun mouvement chez les Jondrette, personne n'y bougeait, personne n'y parlait, pas un souffle, le silence y était glacial et profond et sans cette lumière on se l'aurait cru à côté d'un sépulchre.

Marius ôta doucement ses bottes et les poussa sous son lit.

Quelques minutes s'écoulèrent. Marius entendit la porte d'en bas tourner sur ses gonds, un pas lourd et rapide monta l'escalier et parcourut le corridor, le loquet du bouge se souleva avec bruit : c'était Jondrette qui rentrait.

Tout de suite plusieurs voix s'élevèrent. Toute la famille était dans le gîte. Seule elle se laissait en l'absence du maître comme les jouteurs en l'absence du loup.

— C'est moi, dit-il.

— Bonsoir, péremucchi glapissent les filles.

— Eh bien ? dit la mère.

— Tout va à la papa, répondit Jondrette, mais j'ai un froid de chien aux pieds. Bon, c'est cela, t'es habillée. Il faudra que tu puisses inspirer de la confiance.

— Tu te prépares à sortir.

— Non ! n'oublieras rien de ce que je t'ai dit ? tu feras bien tout ?

— Sois tranquille.

— C'est que... dit Jondrette. Et il n'acheva pas sa phrase.

Marius l'entendit poser quelque chose de lourd sur la table, probablement le ciseau qu'il avait acheté.

— Ah ça, reprit Jondrette, a-t-on mangé ici ?

— Oui, dit la mère, j'en ai trois grosses pommes de terre et du sel. J'ai profité du feu pour les faire cuire.

— Bon, reparti Jondrette. Demain je vous mène dîner avec moi ! Il y aura un canard et des asperges. Vous dînez comme des Charles-Dix. Tout va bien !

Plus il ajouta en baissant la voix :

— La souricière est ouverte. Les chats sont là. Il baisa encore la tête et dit :

— Mets ça dans le feu.

Marius entendit un cliquetis de charbon qu'on heurtait avec une pincette ou un outil en fer, et Jondrette continua :

— As-tu saisi les gonds de la porte pour qu'ils ne fassent pas de bruit ?

— Oui, répondit la mère.

(A suivre)

Những kẻ-khốn-nạn

Truyện ngắn theo điệu ang-lê về thời-trang năm 1832

(Tiếp theo)

Trời đã tối mịt, dường như giờ xa-cung duy còn có một cỗ hồng anh-sáng mờ-mờ trên trời. Chanh là cỗ hồng anh.

Một-trắng mờ mờ đến 6 giờ sáng sau cái mịt trời nhà thương điên Salpêtrière.

Marius bước vào phòng và cái nhà số 50-52. Khi cậu về tới nơi của cậu bố. Cậu rửa-rửa mặt trên bàn chải, rồi đi men tường mà về phòng mình. Sau cái lối đi hai bên cửa của buồng, mà các buồng ấy thì đều treo biển cho thuê chưa có ai ở. Mame Burgeon thường cứ để ngõ cửa cá. Khi Marius đi qua một cái phòng bỏ không đó, đưa mắt nhìn vào hình như thấy một cái đầu người ngồi yên, đó ảnh-sáng của cỗ chĩa vào tường-trắng. Marius đứng trước cỗ chĩa, thấy mình thì lại không có. Lại gần nhìn vào cỗ chĩa, thấy mình thì lại không có. Lại gần nhìn vào cỗ chĩa, thấy mình thì lại không có. Lại gần nhìn vào cỗ chĩa, thấy mình thì lại không có.

XVI

Một bài hát theo điệu ang-lê về thời-trang năm 1832

Marius ngồi lên cạnh giường. Lúc ấy chừng năm giờ rồi. Cậu chờ đợi một người nào đó, nhưng không có. Cậu chờ đợi một người nào đó, nhưng không có. Cậu chờ đợi một người nào đó, nhưng không có. Cậu chờ đợi một người nào đó, nhưng không có. Cậu chờ đợi một người nào đó, nhưng không có.

Khi cậu chờ đợi một người nào đó, nhưng không có. Cậu chờ đợi một người nào đó, nhưng không có. Cậu chờ đợi một người nào đó, nhưng không có. Cậu chờ đợi một người nào đó, nhưng không có. Cậu chờ đợi một người nào đó, nhưng không có.

Il ne négait plus : la lune, de plus en plus claire, se dégageait des brumes, et sa lueur mûle au reflet blanc de la neige tombée donnait à la chambre un aspect crépusculaire.

Il y avait de la lumière dans le taudis Jondrette. Marius voyait le trou de la cloison brisée d'une clarté rouge qui lui paraissait sanglante.

Il était réel que cette clarté ne pouvait guère être produite par une chandelle. De reste, aucun mouvement chez les Jondrette, personne n'y bougeait, personne n'y parlait, pas un souffle, le silence y était glacial et profond et sans cette lumière on se l'aurait cru à côté d'un sépulchre.

Marius ôta doucement ses bottes et les poussa sous son lit.

Quelques minutes s'écoulèrent. Marius entendit la porte d'en bas tourner sur ses gonds, un pas lourd et rapide monta l'escalier et parcourut le corridor, le loquet du bouge se souleva avec bruit : c'était Jondrette qui rentrait.

Tout de suite plusieurs voix s'élevèrent. Toute la famille était dans le gîte. Seule elle se laissait en l'absence du maître comme les jouteurs en l'absence du loup.

— C'est moi, dit-il.

— Bonsoir, péremucchi glapissent les filles.

— Eh bien ? dit la mère.

— Tout va à la papa, répondit Jondrette, mais j'ai un froid de chien aux pieds. Bon, c'est cela, t'es habillée. Il faudra que tu puisses inspirer de la confiance.

— Tu te prépares à sortir.

— Non ! n'oublieras rien de ce que je t'ai dit ? tu feras bien tout ?

— Sois tranquille.

— C'est que... dit Jondrette. Et il n'acheva pas sa phrase.

Marius l'entendit poser quelque chose de lourd sur la table, probablement le ciseau qu'il avait acheté.

— Ah ça, reprit Jondrette, a-t-on mangé ici ?

— Oui, dit la mère, j'en ai trois grosses pommes de terre et du sel. J'ai profité du feu pour les faire cuire.

— Bon, reparti Jondrette. Demain je vous mène dîner avec moi ! Il y aura un canard et des asperges. Vous dînez comme des Charles-Dix. Tout va bien !

Plus il ajouta en baissant la voix :

— La souricière est ouverte. Les chats sont là. Il baisa encore la tête et dit :

— Mets ça dans le feu.

Marius entendit un cliquetis de charbon qu'on heurtait avec une pincette ou un outil en fer, et Jondrette continua :

— As-tu saisi les gonds de la porte pour qu'ils ne fassent pas de bruit ?

— Oui, répondit la mère.

Bệnh dâm dâm

Truyện ngắn theo điệu ang-lê về thời-trang năm 1832

(Tiếp theo)

Bệnh dâm dâm là một bệnh rất nguy hiểm, nó có thể lây truyền qua đường máu, hoặc qua đường tiếp xúc trực tiếp giữa hai người.

Một-trắng mờ mờ đến 6 giờ sáng sau cái mịt trời nhà thương điên Salpêtrière.

Marius bước vào phòng và cái nhà số 50-52. Khi cậu về tới nơi của cậu bố. Cậu rửa-rửa mặt trên bàn chải, rồi đi men tường mà về phòng mình. Sau cái lối đi hai bên cửa của buồng, mà các buồng ấy thì đều treo biển cho thuê chưa có ai ở. Mame Burgeon thường cứ để ngõ cửa cá. Khi Marius đi qua một cái phòng bỏ không đó, đưa mắt nhìn vào hình như thấy một cái đầu người ngồi yên, đó ảnh-sáng của cỗ chĩa vào tường-trắng. Marius đứng trước cỗ chĩa, thấy mình thì lại không có. Lại gần nhìn vào cỗ chĩa, thấy mình thì lại không có. Lại gần nhìn vào cỗ chĩa, thấy mình thì lại không có.

XVI

Một bài hát theo điệu ang-lê về thời-trang năm 1832

Marius ngồi lên cạnh giường. Lúc ấy chừng năm giờ rồi. Cậu chờ đợi một người nào đó, nhưng không có. Cậu chờ đợi một người nào đó, nhưng không có. Cậu chờ đợi một người nào đó, nhưng không có. Cậu chờ đợi một người nào đó, nhưng không có. Cậu chờ đợi một người nào đó, nhưng không có.

Khi cậu chờ đợi một người nào đó, nhưng không có. Cậu chờ đợi một người nào đó, nhưng không có. Cậu chờ đợi một người nào đó, nhưng không có. Cậu chờ đợi một người nào đó, nhưng không có. Cậu chờ đợi một người nào đó, nhưng không có.

Il ne négait plus : la lune, de plus en plus claire, se dégageait des brumes, et sa lueur mûle au reflet blanc de la neige tombée donnait à la chambre un aspect crépusculaire.

Il y avait de la lumière dans le taudis Jondrette. Marius voyait le trou de la cloison brisée d'une clarté rouge qui lui paraissait sanglante.

Il était réel que cette clarté ne pouvait guère être produite par une chandelle. De reste, aucun mouvement chez les Jondrette, personne n'y bougeait, personne n'y parlait, pas un souffle, le silence y était glacial et profond et sans cette lumière on se l'aurait cru à côté d'un sépulchre.

Marius ôta doucement ses bottes et les poussa sous son lit.

Quelques minutes s'écoulèrent. Marius entendit la porte d'en bas tourner sur ses gonds, un pas lourd et rapide monta l'escalier et parcourut le corridor, le loquet du bouge se souleva avec bruit : c'était Jondrette qui rentrait.

Tout de suite plusieurs voix s'élevèrent. Toute la famille était dans le gîte. Seule elle se laissait en l'absence du maître comme les jouteurs en l'absence du loup.

— C'est moi, dit-il.

— Bonsoir, péremucchi glapissent les filles.

— Eh bien ? dit la mère.

— Tout va à la papa, répondit Jondrette, mais j'ai un froid de chien aux pieds. Bon, c'est cela, t'es habillée. Il faudra que tu puisses inspirer de la confiance.

— Tu te prépares à sortir.

— Non ! n'oublieras rien de ce que je t'ai dit ? tu feras bien tout ?

— Sois tranquille.

— C'est que... dit Jondrette. Et il n'acheva pas sa phrase.

Marius l'entendit poser quelque chose de lourd sur la table, probablement le ciseau qu'il avait acheté.

— Ah ça, reprit Jondrette, a-t-on mangé ici ?

— Oui, dit la mère, j'en ai trois grosses pommes de terre et du sel. J'ai profité du feu pour les faire cuire.

— Bon, reparti Jondrette. Demain je vous mène dîner avec moi ! Il y aura un canard et des asperges. Vous dînez comme des Charles-Dix. Tout va bien !

Plus il ajouta en baissant la voix :

— La souricière est ouverte. Les chats sont là. Il baisa encore la tête et dit :

— Mets ça dans le feu.

Marius entendit un cliquetis de charbon qu'on heurtait avec une pincette ou un outil en fer, et Jondrette continua :

— As-tu saisi les gonds de la porte pour qu'ils ne fassent pas de bruit ?

— Oui, répondit la mère.

Chât lỏng mông-mỏi về phong-hóa

Truyện ngắn theo điệu ang-lê về thời-trang năm 1832

(Tiếp theo)

Chât lỏng mông-mỏi về phong-hóa là một bệnh rất nguy hiểm, nó có thể lây truyền qua đường máu, hoặc qua đường tiếp xúc trực tiếp giữa hai người.

Một-trắng mờ mờ đến 6 giờ sáng sau cái mịt trời nhà thương điên Salpêtrière.

Marius bước vào phòng và cái nhà số 50-52. Khi cậu về tới nơi của cậu bố. Cậu rửa-rửa mặt trên bàn chải, rồi đi men tường mà về phòng mình. Sau cái lối đi hai bên cửa của buồng, mà các buồng ấy thì đều treo biển cho thuê chưa có ai ở. Mame Burgeon thường cứ để ngõ cửa cá. Khi Marius đi qua một cái phòng bỏ không đó, đưa mắt nhìn vào hình như thấy một cái đầu người ngồi yên, đó ảnh-sáng của cỗ chĩa vào tường-trắng. Marius đứng trước cỗ chĩa, thấy mình thì lại không có. Lại gần nhìn vào cỗ chĩa, thấy mình thì lại không có. Lại gần nhìn vào cỗ chĩa, thấy mình thì lại không có.

XVI

Một bài hát theo điệu ang-lê về thời-trang năm 1832

Marius ngồi lên cạnh giường. Lúc ấy chừng năm giờ rồi. Cậu chờ đợi một người nào đó, nhưng không có. Cậu chờ đợi một người nào đó, nhưng không có. Cậu chờ đợi một người nào đó, nhưng không có. Cậu chờ đợi một người nào đó, nhưng không có. Cậu chờ đợi một người nào đó, nhưng không có.

Khi cậu chờ đợi một người nào đó, nhưng không có. Cậu chờ đợi một người nào đó, nhưng không có. Cậu chờ đợi một người nào đó, nhưng không có. Cậu chờ đợi một người nào đó, nhưng không có. Cậu chờ đợi một người nào đó, nhưng không có.

Il ne négait plus : la lune, de plus en plus claire, se dégageait des brumes, et sa lueur mûle au reflet blanc de la neige tombée donnait à la chambre un aspect crépusculaire.

Il y avait de la lumière dans le taudis Jondrette. Marius voyait le trou de la cloison brisée d'une clarté rouge qui lui paraissait sanglante.

Il était réel que cette clarté ne pouvait guère être produite par une chandelle. De reste, aucun mouvement chez les Jondrette, personne n'y bougeait, personne n'y parlait, pas un souffle, le silence y était glacial et profond et sans cette lumière on se l'aurait cru à côté d'un sépulchre.

Marius ôta doucement ses bottes et les poussa sous son lit.

Quelques minutes s'écoulèrent. Marius entendit la porte d'en bas tourner sur ses gonds, un pas lourd et rapide monta l'escalier et parcourut le corridor, le loquet du bouge se souleva avec bruit : c'était Jondrette qui rentrait.

Tout de suite plusieurs voix s'élevèrent. Toute la famille était dans le gîte. Seule elle se laissait en l'absence du maître comme les jouteurs en l'absence du loup.

— C'est moi, dit-il.

— Bonsoir, péremucchi glapissent les filles.

— Eh bien ? dit la mère.

— Tout va à la papa, répondit Jondrette, mais j'ai un froid de chien aux pieds. Bon, c'est cela, t'es habillée. Il faudra que tu puisses inspirer de la confiance.

— Tu te prépares à sortir.

— Non ! n'oublieras rien de ce que je t'ai dit ? tu feras bien tout ?

— Sois tranquille.

— C'est que... dit Jondrette. Et il n'acheva pas sa phrase.

Marius l'entendit poser quelque chose de lourd sur la table, probablement le ciseau qu'il avait acheté.

— Ah ça, reprit Jondrette, a-t-on mangé ici ?

— Oui, dit la mère, j'en ai trois grosses pommes de terre et du sel. J'ai profité du feu pour les faire cuire.

— Bon, reparti Jondrette. Demain je vous mène dîner avec moi ! Il y aura un canard et des asperges. Vous dînez comme des Charles-Dix. Tout va bien !

Plus il ajouta en baissant la voix :

— La souricière est ouverte. Les chats sont là. Il baisa encore la tête et dit :

— Mets ça dans le feu.

Marius entendit un cliquetis de charbon qu'on heurtait avec une pincette ou un outil en fer, et Jondrette continua :

— As-tu saisi les gonds de la porte pour qu'ils ne fassent pas de bruit ?

— Oui, répondit la mère.

Những bài hát đầu, đã in thành mười một quyển, một bên chữ Pháp, một bên Quốc-văn, bán giá như sau này :

Quyển 1	223 trang, bán	0 50 0
Quyển 2	203	0 40
Quyển 3	191	0 30
Quyển 4	179	0 20
Quyển 5	167	0 10
Quyển 6	155	0 00

Phân thể ba : Quyển 1 và 2
Quyển 3 và 4
Quyển 5 và 6

Ở các tỉnh thành khác, mỗi quyển...
Cả mười một quyển...
0 50 0

Quyển 1	213 trang, bán	0 40
Quyển 2	191	0 30
Quyển 3	179	0 20
Quyển 4	167	0 10
Quyển 5	155	0 00

Phân thể ba : Quyển 1 và 2
Quyển 3 và 4
Quyển 5 và 6

Ở các tỉnh thành khác, mỗi quyển...
Cả mười một quyển...
0 50 0

Song-Pai Nguyễn-Văn-Tên

NHÀ BA-CHUÔNG
TỜ LA BIỆU BẢO-CHẾ MÓN L

ABLENNOL
là thuốc chữa bệnh lậu và
thần niệu

Chế toàn bằng chất: Santalol
chất: Salol
và chất: Uroformin
Giá 1 \$ 20 một hộp

Thuốc này rất hiệu, rất có tiền
nên thành ra một thứ thuốc r
quý. Dùng trị bệnh ngoài da r

độc, làm cho lên da, dùng để
các bệnh lở, và các bệnh ngoài
da. Thuốc ấy dùng phụ vào v

BÁN TẠI HIỆU BẢO-CHẾ
L. BLANC
31, phố Paul-Bert, Hanoi

PHỐ LIÊN-TẠI, số 43, HÀ-NỘI
(Cuối đường hàng Kèn, bên tay phải
qua Hội-chợ)

• **Mỗi đến:** Satin may áo
Nhưng làm mũi giấy đàn
bà, bí-tất hảo-hạng, mũ
xoa các thứ rất đẹp, v. v.

• **Trong dịp tết này,** c
giảm giá đi 15%, về tất c
các thứ hàng mới.

Huyền thoại cổ xưa của loài người là câu chuyện tạo hóa, về nguồn gốc của muôn loài, về sự ra đời của con người, về sự hình thành của vũ trụ, về sự biến đổi của thời gian và không gian. Đây là những câu chuyện được truyền miệng từ đời này sang đời khác, được ghi chép lại bằng văn tự, và được nghiên cứu, phân tích, đánh giá một cách khoa học.

Trong bài viết này, chúng tôi sẽ giới thiệu về một số huyền thoại cổ xưa của loài người, và phân tích, đánh giá một số vấn đề liên quan đến những huyền thoại này.

1. Huyền thoại về sự ra đời của con người

Trong số những huyền thoại cổ xưa của loài người, huyền thoại về sự ra đời của con người là một trong những huyền thoại được nghiên cứu nhiều nhất. Có rất nhiều huyền thoại về sự ra đời của con người, nhưng có thể chia thành hai loại chính: huyền thoại về sự ra đời của con người từ đất sét và huyền thoại về sự ra đời của con người từ một loài động vật khác.

1.1. Huyền thoại về sự ra đời của con người từ đất sét

Trong số những huyền thoại về sự ra đời của con người từ đất sét, nổi bật nhất là huyền thoại của người Ai Cập cổ đại. Theo huyền thoại này, thần Ptah, vị thần của đất sét và kiến trúc, đã tạo ra con người bằng cách nặn đất sét thành hình người và thổi hơi vào đó. Thần Ptah đã tạo ra con người để phục vụ cho mình, và con người phải tuân theo mệnh lệnh của thần Ptah.

1.2. Huyền thoại về sự ra đời của con người từ một loài động vật khác

Trong số những huyền thoại về sự ra đời của con người từ một loài động vật khác, nổi bật nhất là huyền thoại của người Trung Quốc cổ đại. Theo huyền thoại này, thần Nữ媧, vị thần của đất sét và kiến trúc, đã tạo ra con người bằng cách nặn đất sét thành hình người và thổi hơi vào đó. Thần Nữ媧 đã tạo ra con người để phục vụ cho mình, và con người phải tuân theo mệnh lệnh của thần Nữ媧.

2. Huyền thoại về sự biến đổi của thời gian và không gian

Trong số những huyền thoại cổ xưa của loài người, huyền thoại về sự biến đổi của thời gian và không gian là một trong những huyền thoại được nghiên cứu nhiều nhất. Có rất nhiều huyền thoại về sự biến đổi của thời gian và không gian, nhưng có thể chia thành hai loại chính: huyền thoại về sự biến đổi của thời gian và huyền thoại về sự biến đổi của không gian.

2.1. Huyền thoại về sự biến đổi của thời gian

Trong số những huyền thoại về sự biến đổi của thời gian, nổi bật nhất là huyền thoại của người Hy Lạp cổ đại. Theo huyền thoại này, thần Cronos, vị thần của thời gian, đã tạo ra thời gian để phục vụ cho mình, và thời gian phải tuân theo mệnh lệnh của thần Cronos.

2.2. Huyền thoại về sự biến đổi của không gian

Trong số những huyền thoại về sự biến đổi của không gian, nổi bật nhất là huyền thoại của người Trung Quốc cổ đại. Theo huyền thoại này, thần Nữ媧, vị thần của đất sét và kiến trúc, đã tạo ra không gian để phục vụ cho mình, và không gian phải tuân theo mệnh lệnh của thần Nữ媧.

3. Kết luận

Huyền thoại cổ xưa của loài người là một phần không thể thiếu của văn hóa nhân loại. Những huyền thoại này không chỉ là những câu chuyện được truyền miệng từ đời này sang đời khác, mà còn là những câu chuyện được nghiên cứu, phân tích, đánh giá một cách khoa học. Những huyền thoại này giúp chúng ta hiểu rõ hơn về nguồn gốc của loài người, về sự biến đổi của thời gian và không gian, và về những giá trị văn hóa của loài người.

M. H. H.

1999-2000-2001, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702,

giúp cho hội, tôi hy vọng tương lai hay, người đi xem rất đông thì thu mới môn tiền cho hội rất khó, Ta-duy-Hiến có lòng nhiệt thành và hết sức rất nên khen, song tôi nghĩ rằng sẽ tiền làm nhà hội quán tín số 34 nghìn đồng mà trong có những người giúp đỡ có độc số chỉ có những phương tiện như phương hội là những kẻ phát và đường trong nhà hoặc mái thu có giá trị, mà mỗi khi được mái thu

đồng thì không biết nhà hội quán
nào làm xong mà không lễ hội
cùng chỉ trong mấy năm thôi mà lại
nền nhà hội hay sao? sự lý tưởng
rằng trên nhà có chôn phủ dư
nhạc có quốc dân, nhà những lễ
hào thì phủ họ hợp sức lại mà giúp
cho nữ lưu tức là người nội trợ
quốc dân đó. ai sẽ gia đình lại không
trông người nội trợ giỏi mà muốn
như thế xin đừng cho nội trợ

Kỳ thi sơ học pháp viện. — Ngày 10/10 năm 1927 tại trường quốc học, tại trung kỳ thi sơ học pháp viện, học sinh vào thi tại là 435, số về vấn đáp được 102 là học trẻ trên trung niên là 157 và là 278 học sinh là đệ.

Kỳ thi này rất nghiêm và nhiều người học ở trường vì thi không được vào thì những người phạm vi nào động bị khiển trách không vào thi, các sản trạng tuyển bị này vào kỳ dự nghiệp (sencours d'admission) rồi sẽ vào học lớp đệ nh nhất trường quốc học.

Hội đồng học báo từ xưa Trung
hào - Danh sách các học giả đã
đến Hội đồng học báo ở Trung
hào từ thế kỷ 10 đến thế kỷ 19
hàng thế hệ, ông Nguyễn Trung
Bản, từ thế kỷ 18 và thế kỷ 19
mang-Nguyễn, thành quân, ông Phạm
miên-Hội, ông bà Trần-miền
Tùng, ông Nguyễn-Chức, kinh
liệt, ông Phạm-Chiến, kinh
ông Nguyễn-thành, ông Lê-th
Hàn, kinh học, ông Tống-ph
Hàn, kinh giáo học, ông Nguyễn
Hàn, kinh giáo học, ông Nguyễn
Phùng, kinh học, ông Nguyễn-th
tham pháp, ông Nguyễn-tham
ông Hoàng-tham-Cư bit phẩm,
ông Nguyễn-tham quân, ông Tân-th
Sung, thành phẩm, ông Tân-tham
thống nhân điển bị, ông ung-tr
phổ độ, ông Tân-Thị thành quân
ông Lê-sơn-Vinh, thong lý, ông

tại Mỹ, lại mục, ông Phạm-Châu ở
tây bắc, ông Ng-xân-Hà, hành t
ông Nhan đạo Trác, thừa phái, ở
Ng-xân-Mai, thừa phái, ông Tô
thất-Sung, t-m-phái, ông Ng-bình-E
dịch-mục, ông Lê-vĩ-h Pháo, ông N
quang-Bí h cửu-phẩm, ông Ng-Ph
phé tông, ông Trần-huy-Linh
trông, ông Ng-Cần, ông Đái Ng-L
nhà nông, ông Ng-tu-Hối, thừa ph
ông Dương-quang-Duyệt, thừa ph

ông Lê-tôn-Thủy, giáo học, ông B
kiên-Mỹ, huấn luyện, ông Trần-v-Nh
thư-lý khoa học, ông Trương-chí-th
phái, ông Lê-chí-Hoan, thừa ph
ông Lê-tân-Chương, thư ký k
học, ông Ngô-Tân, thư ký lý l
ông Nguyễn-Dung, thừa ph
tái-Lưu, giáo học, ông Hàn-v
Cánh, giáo học, ông Bà-thú-B
tạm phái, ông Đồng-sĩ-Hợp, t
ông Lê-mai-Sinh, thừa phái, ông
Bà-thú-Biễn, thừa phái, ông Ch

ông Huệ, ông Ng-v-Trắc, ông N
 ông Thuận, thông sự, ông Tôn-th
 Dương-thanh, giáo rọi, ông Lê-v
 Trữ, chánh quản, ông Phạm-th
 Thông lại mục, ông Ng-kh-Tôn
 lại, ông Phạm-v-Đã, thủ ph
 ông Nguyễn-trưng-Khai, v
 ông Mai-trọng-Kính, k
 Hà-vân-Dương, ông B
 ông Ng-Trạch L lại mục, ông Tru
 quàng-v, thủ thái ông Ph
 Cui, hai phẩm ông Lê-th
 lại, ông Hoàng-ng-v-Th
 lại, mục, ông Lê-th

Huyền-diền ông Trần-à-Tân, ông Nguyễn-Huy-thái phải ông Nguyễn-thái-phẩm, ông Trần-gia-Hồe, các phẩm, ông Bô-minh-Kim, ông Trần-thế-Kỷ, ông Lê-tấn-Thư, làm họ kị họ, ông Lâm-quang-Bình, giáo họ, ông Hoàng-hải-Giân, thừa phai ông Lê-tấn-Chi, thái phai, ông Tôn-thất-Bình, thái phai, ông Ngã-Am-

Viên Nam-kỳ

SAIGON

Cơm hát đăm... Tôi thì ngày 7 jula ra rồi cho khoảng chín giờ việc đánh lui tại nhà Bà Cầm-lung-Giang chửa yên thì lữ li-

[illegible]

PÁ TÍNH

Câu chuyện thương luân. — Ông huyện Ky-anh hiện nay phải về làm bạn nhà vua, mà chức tri-huyện Ky-anh đã về người khác đến thay rồi. Vì là một tên thùg khá trọng yếu trong quan trường, trong nhà thuật gia như sau đã ông ông địa chủ. Nghe dân ông huyện già đi đến thăm thăm phải thuốc dân mà ông được giàu. Sự. Sự là huyện kia bị phải đi thương thì đất hoang dần dần cây cối cũng bỏ rừng, đất đai thì mất sạch không hái được, đất đai thì bỏm sát, quan huyện đó không chịu về người đi rừng kia đi bắt

Hai đứa con mà người. Vậy vì ông dân gọi là anh hùng.

Người bị sát mà đến là hai Chấn bị sát tại gia đình bị sát một người ra đi một người về nhà. Hai đứa con thì anh đi một người về nhà một người về nhà. Hai đứa con thì anh đi một người về nhà một người về nhà.

Hai Chấn bị sát là hai tay nết thì không chịu về được phải tìm kiếm địa chủ cho chúng sống. Vậy mà vì không thấy kẻ là một tên thùg mà anh ta.

Lúc đó mấy người đã bắt họ về phòng và gọi ai thấy họ lên báo cho anh em ở trên gác. Cháu nhìn sự việc và nói là mình không nên sự việc đó. Anh em nói rằng họ đã bắt họ về phòng, người vợ vẫn một mình van lạy kêu oan, song quan lại bắt đóng cửa, bắt đánh đập, rồi đến cầm gậy, quan phu nhân đã đi đứng trước cửa, quan phu nhân đã đi đứng trước cửa, quan phu nhân đã đi đứng trước cửa.

[illegible]

đặt theo phố cổ Khâm-sắc, liền có
thiền chánh-phủ đặt ởng huyện
vũ và tỉnh hậu và cả phủ ứng-người
khắc ra thảy thảy bảy huyện.

Vệ nội xly ra cũng để dành
cho những người trong tay sẵn
cả quyền phép mà theo họ làm được
mặt sách trái pháp, ví những kẻ
đang nói đến tên giặc, chỉ những
văn oan do tên giặc, mà biết kẻ kiện
oan.

Một ông làm giết vợ... Bữa
rồi chính chủ nhà cả thảy mười
năm hai phủ rồi đương họ
Marshall Fosh cũng theo họ
chàng rể thay (đ) người này lại
cặp họ hời nhơn cũng vì một
đàn ghen nhỏ vậy ra rồi lại một
cặp nhà từ đương lý.

Người sát nhơn vị tên là Trâm

thành công. Một người bạn thân
của anh đã khuyên anh hãy tìm
thật một cô gái đáng yêu để
đặt nền móng cho sự nghiệp.
B. C. lại cười.

HÈU
KIM
HOÀN

玉成

NGOC-TRANG

TRÀ TIỀN BẢNG CON-NIEM
(*Pageant on timber-paving*)

Những ông giữ tiền là bán-quả
bằng-con-niem, sự ấy thiệt là
bằng-bán-quả lắm. Vầy có lẽ trịnh
cố ngồi trời về hưởng tiền đời đời
của, còn thì bán-quả không như
tiền gì trả bằng-con-niem cả.

Chúa Giáo trưởng thêm vụ một đ
chưa chết, nên tiếp thêm một đ
nơi bùng tâm cho Thiêm. Huê t
xuống đất chết: hồn thì trợn. Ch
đó mới có người này tìm b
hạ tuyền đến đồng ấy lo c
Huê nhưng muộn quá vì h
đã li khỏi xứ,
Thiệt chết như thi Huê v
gồm hết số.
Còn Tuyền và Giáo thì c
đang sống.

Chuyện này chưa biết rõ tại sao Trê-vân Giáo mà trở nên người nhân dân tại cũng tại nơi vì sự giết mà ra cho chẳng chi lạ.

Đương thời giờ Giáo bị tụng giết nơi khám giam làm ăn khổ rồi ra thì nài Giáo tránh xa khỏi không kh

101.

**Trung Bắc kỳ Lâm-sả
Công-ty**

(Rừng Bảo-dải, Rừng Phố-v
Rừng Hạ-cương)

Chính sở tại P'anol, 63, Phố hàng Bó
Điện-thoại số 150

CỦI, THAN,

GỖ LIM XANH HẠ-CƯƠNG
tốt có tiếng, cả cây từ 7 tấc
lên để làm cột nhà.
* **RỪNG, NỪA** và các thứ lá
sân nước Nam.
ở vùng tại Bão-Cầu, Yên-viên, B.

SÁCH MƠI XUẤT BẢN

LA COMPOSITION FRANÇAISE
aux examens franco-annamites
 của M. L. HOULLIER
 do sư trường Bảo-hộ soạn riêng cho
 học-tô Việt-Nam
 Bán tại nhà in bản-quân
 Giá mỗi quyển . . . 0 \$ 30
 Tiền cước mỗi quyển . 0 , 12

AI Ờ XUÂN VIỆT THƯ VỀ CHO
 ông BỊ-XUÂN-THÀNH
 61 — 63, Rue de Cassin — Hanoi
 HỒ CHÍ MINH
 SỞ BƯU-ĐIỆN
 Momen bộ thơ của anh gửi thép phố
 thơ là bộ văn hóa anh sẽ được đi

Ô dâ có ban củ các thứ tem, gi
phát hành Mandat's Ấy và Mandat's
Cao nhất cao nhất, dùng để p
Thước trị
HỆU
Thuốc này chỉ ra đ
chẩn-trị chứng thỏ tá m
mắc phải cũng là các ch
HỆU

hệ kỹ sinh ra.

Thước ngắm rất êm và trị các chứng đau trong dạ dày, trong đại tiểu tràng rất thần hiệu. Thước ấy nâng đỡ thần kinh chứng buồn lỵ, buồn nôn và chứng đau bụng dữ dội trước khi vào cơn khi nôn.

Thước có chức năng che chắn đồ chứng đi rúc về

Chỉ ở hiệu Bảo-chế CHASSAIGNON

...n ra đây, chứ không n
...trò cười cho trẻ con và
...ực!

• Theo hình tự nhiên về những hình lạ, làm cho người khác không ai có thể tin được.

Các thứ rượu nhỏ càng ngày càng thực nhiều mãi ra, nhưng xét ra thì chỉ có thứ « *Tonkinois* » là có giá trị hơn vì rượu ấy bao giờ làm được là cần-thần, đã từng được sùng-chí của quốc-vương Đại-nam Ai-lao ban khen.

☺

Vậy như thế, thì các ngài chỉ nên dùng thứ rượu ấy nên nhớ kỹ lấy cái dấu hiệu của thứ rượu ấy.

Rượu này đã kê-cửu th

phương Đông mà chế ra, c
nên người bán-xuất già, trẻ, d
dùng được cả! Xưa nay chưa
ai đã dùng mà chế được! C
bán rất rẻ: 2\$25 một chai l
từ sáu chai giờ lên sẽ trị h
hồng, tùy theo nhiều ít. »

Bản-hiệu không cần phải
những hình kí-dị làm lạ m

thiên-ạ và trò chơi cho trẻ-
lại kể những truyện khó t
người có kiến-thức chẳng ai t
được. Đã vậy giá bán lại đắt qu
mà vị-tất có được công-hiệu c
tinh-chất người bán-xứ.

Bào-chế MONTES
54, Phố Trưng-liên, 54

Xin xem kỹ các cáo-bạch của bộ
 hiệu ở trang thứ tư tờ báo này.

LEUXILIAIRE HANOI B.

Đoàn Đảng Bô Hanoi

Đến hồ mỗi ngày 7 chuyên lấy tho. Nhàn
 nhàn chèo.

tin chỉ, chọn thư recommandée, bán
tr-pháp.
đến đây là lúc cũng có người chưa tiế
hùng thỏ tả
AI THẬP »
cầm liết hẳn được chừng
rửa, lại khiến cho người bệ
chàng thần ngoạn-khoái t

được phát hiện, chúng được
Thuộc loại rất dễ uốn
không có công dụng gì cả.
Phạm những chứng dờn
thở, không phải là thờ t
cũng đến uống được cả.
Người lớn: Cứ 2 giờ n
một thìa lớn (thìa xúp).
Trẻ con: Cứ 2 giờ n
một thìa nhỏ (thìa cà-phê).

A vertical strip of a book's binding, showing the spine and the edges of the pages. The binding is dark and worn, with visible stitching or staples along the spine. The pages are light-colored and show signs of aging and discoloration.

• Bán tại L'Union Commerciale Indochinoise et Africaine
Haiphong, Hanoi, Nam-dinh, Bến-thủy, Thái-bình, Yunnanfou,
Tourane, Huế, Qui-nhon, Nha-trang, Đồng-hới, Thủ-xá,
Saigon, Phnom-Penh.